

BRZOJAV BISKUPU RIMA PAPI IVANU PAVLU II.

VOBIS, SUMME PONTIFEX, SUMMAM REVERENTIA TAMQUAM PACIS DEFENSORI EXHIBENT FERE SEPTINGENTI SACERDOTES UNA CUM EPISCOPIS COADUNATI IN XXXI HEBDOMADA THEOLOGICO-PASTORALI A FACULTATE THEOLOGICA ZAGRABIENSI APPARATA, DE ACTUALISATIONE BIBLIAE DISSERENTES. SINT VOBIS CORDI ETIAM NOSTRI POPULI VICISSITUDINES UT PROGRESSIVUS DIALOGUS PACIS ARMORUM CLAMOREM VINCAT.

FRANJO CARDINALIS KUHARIĆ
UNA CUM EPISCOPIS ET PRESBYTERIS

BRZOJAV RIMSKOG BISKUPA PAPE IVANA PAVLA II.

EMMO CARDINALI FRANJO KUHARIĆ

GRATO ANIMO ACCIPIENS FIDELITATIS SIGNIFICATIONEM NOMINE ETIAM EPISCOPORUM PRESBYTERORUMQUE COADUNATORUM OCCASIONE HEBDOMADIS THEOLOGICO PASTORALIS A TE EXHIBITAM SUMMUS PONTIFEX DEUM EXORAT UT LECTISSIMIS MUNERIBUS SUIS FAVEAT INCEPTIS QUIBUS INCUBITIS ATQUE TRANQUILLITATE ORDINIS EXORNET ORBEM TERRARUM DUM APOSTOLICAM BENEDICTIONEM LIBENTI ANIMO IMPERTIT.

ANGELUS SODANO
ARCHIEPISCOPUS PROSECRETARIUS STATUS

Pozdrav predstavnika Teologije u Splitu

Naslov ovog Tjedna »Biblija danas« mogao bi značiti da Biblija ima svoje jučer i svoje sutra. Svakako, ali njena bitna oznaka upravo je to »danas«, u kojem se susreće i putuje sa svakom generacijom. Tako i s nama danas.

Pozdravljam u ime studenata i profesora Teologije u Splitu sve sudionike ovogodišnjega Teološko-pastoralnog tjedna, želeći mu uspješan rad: da narod Božji danas, u novoj situaciji putovanja, nakon »izlaska«, u Bibliji prepozna svoju svijest, identitet i svoju putovnicu, do biblijskog »sutra«. Sretno!

Dr. Marin Barišić

Pozdrav predstavnika Visoke bogoslovne škole u Đakovu

U ime VBŠ u Đakovu pozdravljam sve organizatore, predavače i sudionike Teološko-pastoralnog tjedna za svećenike. Vjerujem da je aktualnost teme: »Biblija knjiga naroda Božjeg danas« okupila tako velik broj sudionika.

Netko je zgodno zapazio da su Grci obogatili svijet filozofijom, Rimljani pravom, a Židovi Biblijom. Tim narodima svakako treba nadodati još jedan koji je pronašao pismo.

U onom što je napisano ima nešto neopozivo i neizbrisivo. Pismo je svečani i konačni izraz riječi. Tako pismo i knjiga idu zajedno. Izrael, Božji narod, od svog postanka nailazi na pismo koje je omogućilo da Bogom nadahnute knjige svoje nepresušno bogatstvo prenesu svim ljudima i svim narodima.

Biblija, kao cjelina svetih pisama, knjiga je Crkve, koja u trajnom »danas« nalazi u njoj svoju hranu, nadahnuće i snagu za svoje zemaljsko putovanje.

U svim teološkim disciplinama rado se pozivamo na izvore. Prvi i temeljni izvor svega jest Biblija. Stoga želim da ta naša zajednička knjiga, uz pomoć prosvjetljenja Duha Svetoga i naših vrijednih predavača, zasja u svoj svojoj izvornoj bistrini.

Dr. Nikola Škalabrin

Pozdrav predstavnika Franjevačke visoke bogoslovije, Makarska

Organizator XXXI. Teološko-pastoralnog tjedna ponudio nam je jednu od najvažnijih tema koja se uopće mogla ponuditi i prikazati. U ovih nekoliko sljedećih dana pokušat ćemo svi zajedno, predavači i slušatelji, što dublje zaroniti u neprocjenjivo blago *Božje riječi* – riječi koja je od vječnosti u Božjem nauku; riječi koja je izgovorena; riječi koja se »nastanila među nama« (Iv 1,14) u obličju ljudskog tijela i ljudske osobe; riječi koja se stoljećima prenosi, naviješta i u kojoj je spasenje i otkupljenje čovjeka i cijeloga ljudskog roda.

Posebno je znakovito da je naglasak stavljen na vremensko razdoblje koje *hic et nunc* proživljavamo.

Želi se govoriti iscrpnije o našim mogućnostima, poteškoćama i izazovima *danās!* To »danas« jest naše vrijeme, naše prilike, naša mjesna Crkva, naša nova, promijenjena društveno-politička stvarnost i okružje.

I stoga, u ime Franjevačke visoke bogoslovije, njezinih profesora i studenata, pozdravljam ovaj skup i želim svima obilje Božjeg blagoslova, nadahnuća i uspjeha u promatranju i proučavanju riječi Božje. Priželjkujem ujedno i pronalaženje i pokazivanje novih putova, novijih djelotvornijih načina u tumačenju, naviještanju i vjernom izlaganju Svetog pisma i Božje poruke.

Jer jedino osnažen i poučen Svetim pismom, čovjek može doći do savršenstva, do punine svog poziva i biti »za svako dobro djelo opremljen« (2 Tim 2,16–17). A to nam je danas baš najpotrebnije!

Dr. fra Dušan Moro

Pozdrav predstavnika Franjevačke teologije, Sarajevo

Pastoralni svećenički tjedan u organizaciji Zagrebačkoga bogoslovnog fakulteta već ima tradiciju koja budi poštovanje. Provjeru vremena mogu izdržati samo sadržaji koji zaslužuju trajanje. Svećenički je tjedan nastao i opstao u uvjetima osobite tmine i sada mu valja trajati u izmijenjenim uvjetima. I naša franjevačka zajednica provincija Bosna Srebrena slavi 700. obljetnicu života na rubu opstanka s nadom da su došli novi, bolji uvjeti kojima se valja prilagođavati. Pjesnik reče da je »Bosna prkosna od sna«. Čini se da je došlo vrijeme u kojem se može reći, izići iz sna i preživjeti.

Franjevačka teologija u Sarajevu upravo je u procesu afilijacije Zagrebačkomu bogoslovnom fakultetu. Mi u tome vidimo zajednički korak, kojemu je cilj što cjelovitiji odgovor teologije na ovaj povijesni trenutak. Nadamo se da ćemo svi iz toga događaja dobiti obnovljene poticaje. U toj nadi pozdravljamo organizatore i sudionike Tjedna i želimo uspješan rad.

Ivo Marković

Pozdrav rektora Sveučilišta dr. Zvonimira Šeparovića

Uzoriti gospodine kardinale, dragi gospodine dekane, uvaženi profesori, dragi svećenici ovog značajnoga Teološko-pastoralnog tjedna.

Pozdravljam vas. Dirnut sam pozivom i sretan sam da mogu biti ovdje. Ovo je vrlo težak trenutak u kojem jesmo. Ovo je tjedan tjeskobe i rata, nažalost. Ali vi ste ovdje i radite svoj posao. Naš kardinal je pozvao svijet da moli i radi, a ne da ratuje. I mi na Sveučilištu činimo sve što možemo. U mislima smo zajedno s vama. Htjeli bismo da pobijede dobro i mir.

Prije kratkog vremena pozvali smo sve dekane i direktore instituta. Sakupili su se u miru i u tišini. Iz duše su progovorili i iz duše prosvjedovali protiv svih opasnosti koje nam prijete. Jučer je zasjedala Zajednica sveučilišta Republike Hrvatske. I opet nismo mogli propustiti ovaj trenutak da nešto ne kažemo.

Nadajmo se da će naše molitve i misli pobijediti i da ćemo izbjeći najgore. Dok ovdje radite, u Perzijskom se zaljevu krvari, na Baltiku je vrlo teško. A mi ne znamo što će biti ovdje. Bojim se da je previše posla i za svećenike i za viktimologe i da nema izgleda da će oni koji se bave žrtvama (viktimolozii) ostati bez posla.

Ali ima i razloga radosti! Od prvog trenutka nastupa u službu rektora Sveučilišta nastojao sam nešto učiniti za naše Sveučilište, koje je bilo zapušteno, osiromašeno. Proglasili su ga bastionom, tvrđavom feudalizma; proglasili su da treba slati radnike na Sveučilište. Nestalo je klasične gimnazije. Dobivali smo poluobrazovane studente. Ali talenti su se sačuvali. Prostora nam je nedostajalo. Oprema koja nam je potrebna (za fiziku, kemiju, medicinu) praktično je nestala, propala je: 90% bilo je za otpis. Sveučilištem je vladao jedan ideološki koncept; vladao je Marks iznad svega. Predavala se predvojnička obuka četiri semestra. Najgore što nam se dogodilo: odlazili su nam najbolji studenti. U dugoj povijesti od 200.000 studenata (samo poslije II. svjetskog rata 150.000) koji su diplomirali

na našem Sveučilištu, otišlo ih je 50.000 u svijet. Najbolji ljudi su nam odlazili. To nam se događa i danas! Tako je nastala velika dijaspora. Najbolji inženjeri ne trebaju se bojati da neće naći posla u svijetu, u najboljim tvornicama i uredima, preko oceana i ovdje u Europi. U takvoj situaciji bilo je nužno da promijenimo stanje stvari. Nastojali smo vratiti autonomiju Sveučilištu. Nešto smo od toga postigli. Bilo nam je osobito žao što u krilu Sveučilišta nije bilo jednog ud utemeljitelja našeg Sveučilišta, Teološkog fakulteta. I naš veliki stručnjak dr. Ivan Supek u svoje je vrijeme pokušao vratiti Teološki fakultet natrag u Sveučilište. Zato je stradao. Kad je 1969. godine radio na tome da se ponovno vrati Teološki fakultet u Sveučilište, razbili su mu prozore (jedan je od tih razbijača danas profesor na našem Sveučilištu!). Kad smo slavili 320. obljetnicu postojanja Sveučilišta, pozvali smo i dekana Teološkog fakulteta dr. Josipa Čurića. On nas je pozdravio. Međutim, to nije bilo drago onima s Gornjega grada, predstavnicima bivše vlasti koji su s nama slavili taj jubilej. Konačno, nadajmo se, da smo zauvijek uspjeli vratiti Teološki fakultet u krilo naše Alme Mater.

Mi znamo da su se na Fakultetu razvili mnogi instituti, da se radilo na prijevodu kanonskog prava, na razvijanju crkvene glazbe, na svemu onom što čini kulturu u jednom narodu. Obrazovna misija koja se širi mnogo dalje nego samo na svećenike koji odlaze s ovog Sveučilišta u narod. Time ćemo ispraviti nepravdu i zaokružiti Sveučilište te tako dobiti u okvir znanosti o čovjeku i znanstveno proučavanje o njegovu duhovnom životu.

Uklonili smo iz nastave marksizam. Ponašat ćemo se po programu Standardfordskog sveučilišta. Oni su rekli da bi jednom studentu, umjesto da pročita 100.000 knjiga, bolje i dovoljno bilo da pročita šest kapitalnih djela: Bibliju, Aristotela, Platona, Tomu Akvinskog, Rousseaua i Marxa. Marx je tako nestao sa Sveučilišta i ostao samo kao jedan od povijesnih sustava koji je doveo istočnu Europu u nezavidan položaj.

Kao viktinolog – i s tim ću završiti – osjećam da je ostao naš dug prema žrtvama. Tražili su na Sveučilištu da rehabilitiramo one koji su bili žrtva jednoumlja. Dr. Đodan opet je na Fakultetu, dr. Marko Veselica također. Ispraviti želimo učinjene nepravde. Treba rehabilitirati i prof. dr. Juraka, koji je vodio Patološki institut na Veterinarskom fakultetu. Međunarodna organizacija Crvenog križa u Švicarskoj pozvala ga je da u Katinu identificira počinitelje pokolja nad poljskim časnicima. On ih je identificirao u vojnicima Crvene armije. Njega su vojnici 1945. godine odveli i rodbina ga nikad više nije vidjela. Ima i drugih koji su nam se javili. Nama na srcu osobito leži nepravda koja je bila učinjena kardinalu Alojziju Stepincu. Studenti su mi rekli da se preispitaju podjele počasnih doktorata našeg Sveučilišta. Prije nekoliko godina naše je Sveučilište dalo počasni doktorat Jakovu Blaževiću. Ispraviti želimo sve ono što je bilo bez razloga glorificirano.

Stipetić je suđen poslije rata jer je bio član Njemačko-hrvatskog društva. Bio je obješen. Njemu je sudio Jakov Blažević. Hrvatsko žrtvoslovno društvo imat će 5. veljače osnivačku skupštinu. Jedna od stvari koju bismo htjeli poduzeti jest poništiti proces koji je vođen protiv kardinala Alojzija Stepinca.

Sretan sam što sam danas ovdje. Žao mi je što neću moći slušati sve što vi, svećenici, ovdje govorite. Sretan sam što na sjednicu Sveučilišta već dolazi dekan Teološkog fakulteta, a od ožujka će redovito svi raditi u okviru Sveučilišta.